

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201646448/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

fra ham og knækkede den i mange Stykker. Derfor blev han ikke Forpagter efter Farfar.

Paa Aalholm traf Fader, Trine"; hun kom der for at lære Husholdning. August begyndte straks at gøre Kur til hende, og det varede ikke længe, før de blev forlovede. Hendes Svigerinde, for hvem Partiet ikke var fint nok, søgte at gøre hende Livet surt, men Trine havde baade August og hans Fader paa sit Parti.

Min Bedstefader skal have været en prægtig gammel Mand. Han forærede engang de to Unge et Køretøj, for at de kunde køre rundt i Landet paa Visitter. Saa sejlede August og Trine over til Langeland og kom bl. a. til Apoteker Bauer i Rudkjøbing, der blev saa begejstret for deres Hest og Vogn, at han endelig vilde købe det hele. August vilde ikke sælge, men da de paa Hjemvejen paany kom igennem Rudkjøbing, fortsatte Farmaceuten sine Overtalelser, og det endte da med, at August solgte Hest og Vogn for 24 gamle Jagtgeværer.

De Apotekere har alle Dage været nogle Rade. Naa, men det har de jo Privilegium paa . . .

Med Postvognen holdt August og Trine deres Indtog paa Aalholm, og min Bedstefader var ved at dø af Latterkrampe, da han hørte om den Handel, hans Søn havde gjort.

Bedstefader var i det hele taget en meget fornøjelig Mand. Engang var han ude paa en Rejse, og mens han var borte, brændte Gaarden. Da han kom hjem, sagde han blot:

„Hvad Fanden er det, I har lavet, mens jeg har været borte!“

— -- —

I min Opvækst var det gode Tider for Landmændene. Hveden kostede 16 Rigsdaler Tønden, og rundt om paa Gaardene blev der da ogsaa holdt store Gilder, hvor Champagnen flød. Det var iøvrigt kun paa de andre Gaarde; hjemme hos os erindrer jeg aldrig at have set den Drik.

Jeg har forresten heller aldrig set August drukken, undtagen en Gang efter en Skovtur. Vi havde glemt at købe de Brød, vi skulde have haft hos Bager Bigum i Nakskov, og paa Vejen hjem sad Fader ustandselig og sang: „Bigum, Bi-